

Pyhän Kolminaisuuden päivä

Evankeliumista Johanneksen mukaan, luvusta 3

Fariseusten joukossa oli Nikodemos-niminen mies, juutalaisten neuvoston jäsen. Hän tuli yöllä Jeesuksen luo ja sanoi: "Rabbi, me tiedämme, että sinä olet Jumalan lähettäjä opettaja. Ei kukaan pysty tekemään sellaisia tunnustekoja kuin sinä, ellei Jumala ole hänen kanssaan." Jeesus vastasi hänelle: "Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny uudesti, ylhäältä, hän ei pääse näkemään Jumalan valtakuntaa." Nikodemos kysyi: "Miten joku voisi vanhana syntyä? Miten joku voisi mennä takaisin äitinsä kohtuun ja syntyä toisen kerran?"

Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan. Mikä on syntynyt lihasta, on lihaa, mikä on syntynyt Hengestä, on henkeä. Älä kummeksu sitä, että sanoin sinulle: 'Teidän täytyy syntyä uudesti.' Tuuli puhaltaa missä tahtoo. Sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Samoin on jokaisen Hengestä syntyneen laita."

"Miten tämä kaikki on mahdollista?" Nikodemos kysyi.

Jeesus vastasi:

"Etkö sinä, Israelin opettaja, ymmärrä sitä?"

Totisesti, totisesti: me puhumme mitä tiedämme ja todistamme siitä mitä olemme nähneet, mutta te ette ota vastaan meidän todistustamme. Jos te ette usko, kun puhun teille tämän maailman asioista, kuinka voisitte uskoa, kun puhun taivaallisista! Kukaan ei ole noussut taivaaseen, paitsi hän, joka on taivaasta tänne tullut: Ihmisen Poika.

Niin kuin Mooses autiomaassa nosti käärmeen korkealle, niin on myös Ihmisen Poika korotettava, jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän."

Kuulimme äsken raamatunkohdan, joka jatkuu sellaisella jakeella, jonka nuoret ovat opetelleet riparin aikana ulkoa. Kyse on pienoisevankeliumista: "Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän."

Jos Raamatusta ei muuta kohtaa muista ulkoa, niin tämä jae on hyvää pitää aina mielessä. Sen tarkoitus ei ole ahdistaa meitä, vaan päinvastoin, sen tarkoitus on lohduttaa ja antaa toivoa.

Rippileirilläkin nuoret saivat varmasti useasti kuulla, että ihminen ei pelastu omien tekojensa avulla. Olen tässä, vielä lyhyen työurani aikana huomannut, että edelleen hyvin monella on se käsitys, ihmisen pääsystä taivaaseen elämällä hyvän elämä.

Kunhan ei mitään isompia rötöksiä tee, niin silloin voi huokaista ja ajatella, että kyllä Jumala minua armahtaa. Olenhan minä toki syntiä tehnyt, mutta en kai minä sentään kadotettu syntinen ole!

Tämä käsitys ei ole kuitenkaan kristinuskon mukainen, vaan se on tuttu monista uskonnoista. Voisi oikeastaan sanoa, että uskonnot vaativat, ihmisen tulee suorittaa erilaisia asioita tai rituaaleja, jotta hänestä tulisi pyhempi ja parempi. Kaikki tämä pönkittää vain ihmisen omaa ylpeyttä. On houkuttelevaa ajatella, että samoin kuin työstä ansaitseen palkkani, samoin voin uskontoa harjoittaessani ansaita jotakin.

Jeesuksen tapaamat fariseuksetkin olivat tunnettuja siitä, kuinka he pyrkivät omilla teoillaan miellyttämään Jumalaa. Mutta he eivät tehneet sitä rakkaudesta Jumalaan, vaan rakkaudesta omiin sääntöihinsä.

Evankeliumissa kerrottiin, kuinka Jeesus tapasi yhden fariseuksen, jonka nimi oli Nikodemos. Nikodemos oli siitä erilainen fariseus, että hän ei lähtenyt muiden mukana pilkkaamaan Jeesusta, vaan oli aidosti kiinnostunut siitä, kuka Jeesus oikein

oli. Jotain oli hänen sydämessään liikahtanut, kun oli kuullut Jeesuksen puhuvan ja tekevän ihmeitä. Hän uskoi, että Jeesuksen toiminta oli Jumalasta, mutta nyt hän halusi kuulla lisää. Päivänvalossa hän ei rohjennut tavata Jeesusta, vaan saapui hänen luokseen yöllä.

Nikodemos saapuu Jeesuksen luo ja antaa ensin tunnustusta Jeesukselle hänen opetuksestaan. Mutta tämän jälkeen hän saa kuulla sanat, jotka todella saavat hänet hämmennyksiin: ”Totisesti, totisesti, jos ihminen ei synny uudesti ylhäältä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan.”

Nikodemos yrittää järkeillä ja hänen tuskansa vain kasvaa: ”Siis kuinka joku voisi vanhana syntyä? Miten joku voi mennä takaisin äitinsä kohtuun ja syntyä toisen kerran?”

Mitä Jeesus sitten sanoillaan tarkoitti? Ensinnäkin sen, että Jumalan valtakuntaan pääseminen, on ihmiselle mahdotonta. Tämä oli ensimmäinen asia, jonka Jeesus halusi Nikodemoksen ymmärtävän. Meissä ei itsessämme ole mitään sellaista, jonka avulla pelastuisimme. Olemme kaikki syntisiä ja tässä meidän lihassamme ei asu mitään hyvää.

Siksi ei ole muuta mahdollisuutta kuin se, että meidän täytyy saada pelastus meidän ulkopuoleltamme, lahjana. Täytyy olla joku, joka sovittaisi meidän syntimme, tekisi meidät puhtaksi kaikesta pahuudestamme, jotta voisimme päästä osallisiksi iankaikkisesta elämästä.

Kun ihmisellä herää sydämessä synnintunto ja hän ymmärtää, ettei omin avuin pelastu, on Jumalan Pyhä Henki tehnyt silloin työtään tämän sydämessä. Silloin ihmisellä on mahdollisuus ottaa vastaan pelastuksen lahja, jonka Jeesus Kristus on ristillä meille ansainnut.

Kuinka sitten otamme vastaan tämän pelastuksen lahjan? Siihen Jeesus antaa Raamatussa selkeän vastauksen: joka uskoo Jeesukseen, pelastuu.

Jumala rakasti meitä niin paljon, että antoi oman Poikansa kärsiä tuskallisen kuoleman ristillä – jotta me voisimme päästä Taivaan kotiin.

Miksi minä rakastan Jeesusta ja haluan hänestä teille kertoa? Juuri siksi, että Hän on rakastanut niin paljon minua ja antanut ristillä kaikki minun syntini anteeksi. Ja hänen rakkautensa on meitä kaikkia kohtaan sama. Hän haluaa armahtaa jokaisen, jota synti painaa. Vain Jumala voi antaa todellisen rauhan sydämeen.

Ihmisten välinen rakkaus voi olla voimakasta, mutta se ei ole mitään verrattuna Jumalan rakkauteen. Yksikään ihmissuhde ei ole täydellinen ja me satutamme toisiamme. Mutta Jumalan rakkaus on täydellistä. Hän on uskollinen. Hän ei jätä yksin. Hän ei torju meitä. Hän antaa anteeksi. Hän virvoittaa väsyneen. Hän nostaa masentuneen. Hän pitää meistä huolen. Silloinkin, kun kuolen. Hän johdattaa meidät kuolemasta elämään.

Siinä lienee jo monta hyvää syytä, miksi elämä kannattaa elää Jeesuksen yhteydessä.

Tänään te rippikoululaiset olette tunnustamassa uskoanne kolmiyhteiseen Jumalaan. Ja se on hienoa tehdä vielä kun sattuu olemaan Pyhän Kolminaisuuden päivä. Tänään me rukoilemme teidän puolestanne, että te saisitte kasvaa Jumalan lapsina. Että oppisitte tuntemaan Hänet rakastavana Jumalana, joka pitää teistä huolen. Silloinkin, kun Jumala kutsuu teidät tästä ajasta ikuisuuteen.